

εὐκόλως. Ἄν ἄρα ὁ βασιλεὺς θελήσῃ νὰ προριοισθῇ εἰς τὴν φυσικὴν αὐτοῦ τάξιν, δὲν ἔχει ἀνάγκην τῶσων στρατευμάτων· ἐκτὸς τούτου ἀρκούντως τὸν ὑπερσπίζεται ἡ γεωγραφικὴ θέσις καὶ ἡ διαθέσις τοῦ λαοῦ εὐνομούμενου.

Τὰ στρατεύματα τῆς Νεαπόλεως ἐδειξαν πάντοτε ἀνδρίαν καὶ μάστιξ ἐπὶ τοῦ κατὰ τῆς Ῥωσσίας πολέμου· ἀλλ' ἔλειπε καὶ εἰσέτι λείπει ἀπ' αὐτῶν ἡ συνείδησις τοῦ μεγαλείου καὶ τῆς δυνάμεως τῆς πατριδος των, ἧτις καθιστᾷ ἀκταμάχητον τὸν Γάλλον, τὸν Ἀγγλον, τὸν Πρωσσον καὶ Ῥώττον. Ἐν συντόμῳ ὁ Νεαπολίτης ὡς φιλόπατρις δύναται εὐδοκίμως νὰ ἀντιπαλαίσῃ πρὸς τοὺς εἰσβάλλοντας ξένους· ἀμυνόμενος ὑπὲρ τῆς πατριδος του, ἀλλὰ προσβάλλων αὐτὸς ἐκείνους, ὀλίγον δύναται νὰ βλάψῃ.

Ἐπιμελούμενος τοσοῦτον τοῦ κράτους ὁ βασιλεὺς τῆς μεγάλης Ἑλλάδος ἠμέλησε παντελῶς τὴν ἀληθῆ δύναμιν τῆς πατριδος του δηλ. τὸ ναυτικόν, τὸ ὅποιον βεβαιότερον ἰσχυε νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν ἀνεξαρτησίαν της. Ἡ Νεάπολις προσβάλλεται μᾶλλον κατὰ θάλασσαν, ἢ διὰ ξηρᾶς· Ἐφ' ὅσον ἄρα στεριεῖται στόλου, οὐδὲν σημαίνει, καὶ ἂν τρέφῃ στρατὸν πολυάριθμον. Ἐπειδὴ καὶ ἡ πρωτεύουσα αὐτῆ· κειμένη εἰς τὸν μυχὸν κόλπου κινδυνεύει μέχρι καὶ τῶν ἀνακτόρων ἐκ πρώτης ἐφόδου ἐχθρικής· καὶ ἡ λοιπὴ δὲ τοῦ βασιλείου χώρα ὑπάρχει οὐχ ἥτιον ἀναπεταμένη καὶ εἰς πᾶσαν προσβολήν, ἐκθετός διὰ τὴν μεγάλην καὶ ἀλειπῆ ἐκτασίαν τῶν παραλίων, τὰ ἅποια οὐδαμῶς ἡ δυχρωματικὴ τέχνη ἐξησφάλισεν. Ὅθεν ὀλίγοι ἀτμοκίνητοι, ἢ καὶ πολεμικαὶ νῆες ἀρκούσι νὰ συλλάβωσι τὰς παραπλευσὰς δλακάδας καὶ τοὺς δρόμους, νὰ ἀναρπάσωσι δὲ καὶ τοὺς ἀνθρώπους αὐτοὺς ἐκ τῶν οἰκιῶν, ἢ λεηλατοῦσιν τὸ πρῶτον νὰ διακόψωσι τὴν μεταξὺ τῆς πρωτεύουσας καὶ τῆς λοιπῆς χώρας κοινωνίαν. (1)

Τοιαῦται προσβολαὶ συνέβησαν πολλάκις· ἡ δὲ ἱστορία μπτρυεῖ ὅτι οἱ βίσιλεῖς τῆς Νεαπόλεως ὑπέγραψαν πολλάκις συνθήκας· ἐπον ἰδίους, ὑποχωροῦντες εἰς τὴν βίαν θαλασσοκράτορος τινος ἐχθροῦ. Ἀλλὰ καὶ ἐσχάτως· ἐτι δὲν εἶδομεν τὸν τολμηρὸν αὐτὸν Φερδινάνδον ὑποχωρήσαντα εἰς τὴν θρᾶσειαν τῶν Ἀγγλῶν ἀπειλήν; Τὸ παράδειγμα τοῦτο δὲν ἀποδεικνύει πόθεν μάλιστα πρέπει νὰ ἐνισχυθῇ; Πρὸ ἐξήκοντα ἤδη ἐτῶν ἐμβλέπων συνετῶς εἰς τῶν πραγμάτων τὴν φύσιν ἐγνωμοδότησεν ὁ Φιλγγήρης· ὅτι συμφέροι εἰς τὴν Νεάπολιν νὰ ἔχῃ ὀλίγον μὲν στρατόν, μεγάλην δ' ὅσον ἐνδέχεται ναυτικὴν δύναμιν. Ἀπορία· δὲ ἄξιον τῷ ὄντι πῶς τοι αὐτὴ ὀρθοτάτη συμβουλή ὠλιγορήθη ἄχρι τοῦδ'· ἀλλ' ἡ ἐνεσῶσα τῆς Εὐρώπης κατάστασις παρὶσίνει πληρέσειρον τὴν ὀρθότητά της. Ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν ἡ θάλασσα φαίνεται μάλιστα προωρισμένη νὰ καταστῇ πεδῖον μάχης καὶ ἐπ' αὐτῆς ἰδιαιτέρως περιμένεται νὰ ἀποφοισθῇ διὰ τοῦ πολέμου ἢ μέλλουσα τοῦ ἀνθρωπίνου γένους· τύχη, καθὼς αὐτοῖσι ἐκτείνεται καὶ ἡ μεγίστη αὐτοῦ δρα-

στηριότης ἐπὶ τῆς εἰρήνης. (1) Διὰ τοῦτο καὶ ἡ Νεάπολις ὡς μεταξὺ Ἀνατολῆς καὶ Δύσεως καὶ ἐν μίση τῆς Μεσογείου κειμένη ἐνδέχεται νὰ ἀναγκασθῇ κατὰ πρώτην περίστασιν νὰ ἀνδραγαθήσῃ, ἂν ἔχῃ ναυτικόν· ἀλλ' εἰς τοῦτο ὀλίγον μέλλουσι νὰ τὴν ὠρλήτωσι δύο, ἢ τρία πλοία, τὰ ἅποια εἶδον κατασηπόμενα εἰς τὸν λιμένα τῆς Νεαπόλεως.

Ἀποροῦμεν τόσῳ μᾶλλον διὰ τὴν παράδοξον ταύτην ἀμίλειαν, ὅσῳ τὸ ναυτικόν τῆς Νεαπόλεως ἐδοξάσθη καὶ κατὰ τὴν σύντομον αὐτοῦ εὐράνισιν. Ἐπειδὴ ὁ ἀγαθός, ἀλλ' ἀτυχὴς ναύαρχος Φραγκίσκος Καρατσολῆς ἐδειξε καὶ ἀνδρείαν καὶ ἐπιτηδεύτητα. Ἡ ἱστορία ἐνθυμεῖται εἰσέτι ὅτι διὰ μυταρῶν καὶ ἀσθενῶν πλοίων διελθὼν ἀπὸ μέσον τοῦ Ἀγγλικοῦ στόλου ἀποκλείοντος τὴν εἴσοδον τοῦ κόλπου τῆς Νεαπόλεως κατῶρθως νὰ εἰσέλθῃ εἰς αὐτὸν, ἀφ' οὗ ἠγωνίσθη εἰς πρὸς δίκαι ἐπὶ δύο νύκτας. Λέγεται μὲν ὅτι ὁ βασιλεὺς σκοπεῖται νὰ καταρτίσῃ ναυτικόν· ἀλλ' ἡ περὶ τὸν στρατὸν δαπάνη παρεβάλλει πολλὰς καὶ ἴσως ἀνυπερβλήτους κατὰ τοῦτο δυσκολίας. Ἐπειτα ὀλίγον ὠρλουσιν τὰ ναυπηγεία καὶ τὰ νεώρια. ἂν λείπωσι ναῦται, οἱ νῆες προπαρασκευάζονται ὑπὸ τῆς ἐμπορικῆς ναυτιλίας· ἀλλ' αὐτὴν περιτέλλουσι καὶ ἡ οἰκονομικὴ τῆς χώρας κατάστασις· καὶ τὸ φαῦλον τελωμικὸν σύστημα.

Ὁμολογοῦμεν ὅτι ἡ ναυτιλία προώδυσεν ὀπισθεῖν ἀπὸ 40 ἤδη ἐτῶν. Ἐπειδὴ πρὸ μὲν τῆς ἐπαναστάσεως μόνον τὰ φέρουσα τὴν Σαρδικὴν καὶ τὴν Γαλλικὴν σημαίαν πλοία ἐχρησίμευσον εἰς τὸ μεταγωγικὸν ἐμπόριον τῆς Νεαπόλεως. Διότι τότε τὸ βασιλεῖον ἦτο ἀδύνατον

(1) Ἀξιεπαινος ἀναμφιβόλως ὁ, τὸ ζῆλος καὶ ἡ ἱστορικὴ, ἡ πολιτικὴ ἐρευνα τῶν λεπτολογούντων μέχρι τοῦδε τὸ ἀνατολικὸν ζήτημα δημοσιολογῶν. Ἀλλ' εἰς μάτην ἴσως γίνεται τοσαύτη ρητορικῶν λόγων ἐπίδειξις καὶ ἐθνικῆς μισοτιμίας διὰ τὴν λίσιν αὐτοῦ, ὅταν τὰ πλεῖστα τῶν ἐπιχειρημάτων λαμβάνονται ἐξ ὑποθέσεων· ἐπειδὴ οὐτε τοὺς μεταστάτας εἰς τὰς χαριστάτας τῆς Εὐρώπης χώρας Ἀσιανοὺς οἱ πολιτισμένοι λαοὶ ἀγαπῶσι, ἢ ὑπερασπίζονται διὰ λόγους ἐμπορικοῦς, οὐτε τοὺς προκατόχους καὶ κηρύους μάλιστα τῆς γῆς ταύτης Ἑλλήνας ἀποστρέφονται, ἢ κατατρέφουσιν ὡς ἐρσοδότους, ἢ ναυτικούς· ἀλλὰ μόνον τῶν Ῥώσσοι φοβοῦνται τὴν ἐπαπειλουμένην ἀπεριόριστον ἐκτασίαν. Διότι νῦν μὲν, ἂν καὶ κραταιοὶ κατὰ πάντα ἄλλα, στενοχωροῦνται καὶ ἐντὸς τῆς ἀχυροῦς αὐτῶν πατριδος, καὶ οὐτε ἐκ τῆς Βαλτικῆς, οὐτε ἐκ τῆς Μεσογείου δύναται νὰ ἐξέλθωσιν· ἀλλ' ἀποκλείονται παντελῶς σχεδὸν τῆς θαλάσσης, ἢ καλύπτει τὰ δύο τρίτα τῆς ὑδρογείου σφαίρας· Ἄν δὲ τούτῳ τῶν εὐνχησῶσι διὰ τῶν ὀπλων νὰ προκνήψωσιν εἰς τὴν Μεσόγειον καὶ νὰ συστήσωσι ναυστάθμους, τίς ἐλπίζει πλέον τοῦ λοιποῦ νὰ καταπαλαίσῃ αὐτοὺς ὑπὸ ὀκτακισμυρίων ναυτῶν Ἑλλήνων βοηθουμένους; Τίς δὲ δύναται νὰ καταλογίσῃ μέχρι τίνος ἐνδέχεται νὰ φθάσῃ τῶν καθεστῶτων ἡ μεταβολή; Σ. Μ.

(1) Πόσον ἡ γεωγραφικὴ θέσις τῆς μικρᾶς καὶ τῆς μεγάλης Ἑλλάδος κατὰ τοῦτο ἀναλογεῖ! Σ. Μ.